

Orientacija pravilna. Cerkev leži v dolini potoka Ljubmice.

Literatura in viri: Ign. Orožem: Bistum und Diözese Lavant II. Dekanat Oberburg, Marburg 1877; Avg. Stegenšek, Dekanija Gornjegrajska, Maribor 1905;

Cerkev sestavlja: pravokotna ladja, ki ima pred slavoločkom na vsaki strani pravokotno dolbino, nek liko ožji in enako visoki 3/8 zaključeni prezbiterij na severu mu prizidana nadstropna zakristija ter pred ladjo postavljena pravokotni zvonik. Gradnja je kamnitna, ometana. Strehe so sedlašte, strešasta, opečna; Zvonikova je pločevimasta ter po konceptu kaže na svoj vzor v Straži.

Zunanjščina: Je preprosta in nerazčlenjena.

Notranjščina: Tlak je opečen. Pevska empora je zidana in počiva na l. toskanskih stebrih. Stene členijo pilastri, ki nosijo kose ogredja ter v ladji 3 plitve kape, v prezbiteriju pa kapo in polkulpolno apsido. Okna so pravokotna. Prezbiterij je dekorativno oslikan.

Oprava: Oltarji so brez nastavkov. Tabernakelj glavnega oltarja je delo Andreja Cesarja iz l. 1864. Za njim visi na steni slika sv. Miklavža, delo istega mojstra iz l. 1872. V dolbinah sta oltarja MK in sv. Joba. Krizev pot je zelo ljudsko delo iz 2. pol. 19. stol.

Oprema: Je brez vrednosti.

Zvonik: Je brez zvonov.

Podstresje: Vsi oboki so opečni. Zvonik je še star ter je na njemu vidna led prvotno precej nižje strehe. Je ometan.

Resume: Cerkev se omenja l. 1631., a je bila še gotska. Imela je obokan prezbiterij, ravno krito ladjo ter gotski glavni portal. Bila je skromna stavba iz

časa pozne gotike. Imela je tri oltarje. Zvonik je dozidek iz ca 1600. Leta 1864 so staro cerkev podrli ter zgradili sedanjo stavbo. Pustili so le zvonik, ki so ga leta 1888 dvignili za dva sežnja.

Okolica: Neganimiva

Konservatorske opombe: Cerkev je za silo vzdruževana.

Jože Curk: Zapiski 1958